

“Declaració de Vielha ”

**PIRINEUS:
NOUS TEMPS,
NOVES IDEES**

Octubre 2003

Assolir nous reptes de futur significa adequar les estratègies polítiques i territorials a les noves situacions que generen els canvis econòmics, socials i tecnològics del nostre entorn. En aquest sentit, és perfectament constatable que els últims 25 anys de construcció de l'Espanya de les autonomies i el desenvolupament de l'estructura administrativa i política de la Unió Europea, juntament amb les noves dinàmiques generades pel fenomen de la globalització, fan necessària una nova visió de les regions i de les dinàmiques territorials. Una realitat canviant és incompatible amb una visió estàtica i monolítica del territori.

Aquesta afirmació és més contundent quan parlem d'un àmbit territorial com el Pirineu, una serralada anomenada durant dècades la frontera del sud d'Europa i que, tanmateix, avui, és un espai estratègic on conflueixen les regions franceses d'Aquitània, Llenguadoc-Rosselló, Migdia-Pirineus, l'Estat Andorrà, i les comunitats autònomes del País Basc, Navarra, Aragó i Catalunya.

Des dels inicis dels tractats de la Unió Europea ha existit una voluntat manifesta de permeabilitzar les fronteres i construir en aquests territoris àmbits de col·laboració a diferents nivells institucionals. Els programes Interreg, ara ja en la seva tercera fase, han sigut els instruments per finançar aquests projectes. La realitat però, mostra la insuficiència dels avenços fets fins ara en aquest sentit, mentre per altra banda, creix la percepció que, en una situació de major coneixement i capacitat de col·laboració, alguns dels problemes endèmics de la serralada pirinenca haurien sigut resolts, i la capacitat de generar iniciatives econòmiques i socials del conjunt de les regions seria molt més alta.

El Pirineu és la frontissa de l'Europa meridional, per tant, és força important per al conjunt d'aquest espai, habitat per 17 milions de persones. La diagnosi de la funcionalitat del conjunt del territori, però, posa en evidència les mancances actuals, algunes d'elles amb afectacions de caràcter europeu, com és el cas de la manca o saturació de les comunicacions existents i l'increment exponencial de tràfic pesat per les carreteres de muntanya que, juntament amb el bloqueig i retards en els projectes de noves vies de comunicació,

converteixen el Pirineu en un coll d'ampolla amb conseqüències greus per al desenvolupament econòmic de Catalunya, Aragó, Navarra, Andorra i el sud de França.

Altres problemes tenen un caràcter més marcadament pirinenc com : la manca de transports públics de proximitat que ajudin a vertebrar espais socials cohesionats i amb serveis públics suficients; la deficient oferta formativa i la discriminació d'alumnes i famílies en els costos i accés a aquesta formació per la distància dels centres de formacions superiors o la marginació de molts pirinencs pel que fa a l'accés a les noves tecnologies.

Cal, per tant, una adequació de les polítiques regionals i estatals que ajudin a convertir el Pirineu en un espai permeable i que tingui una veritable funció de nexa d'aquesta Europa meridional. És amb aquesta voluntat que els socialistes andorrans, de les regions de Aquitània, Llenguadoc- Rosillon i Migdia-Pirineus, de l'Aragó, Navarra i Catalunya volem manifestar la nostra voluntat de donar un ferm impuls als àmbits existents com la Comissió de Treball dels Pirineus, revisant el seu funcionament i impulsant noves fórmules de col·laboració entre regions que permeti als governs regionals i autonòmics impulsar projectes d'interès comú per al conjunt dels nostres territoris.

En l'àmbit de les comunicacions :

1. Exigir dels estats la garantia d'inversions i la ràpida conclusió de les obres projectades per la connexió de l'Alta velocitat del corredor Mediterrani.
2. La gestió racional dels fluxos de transport pesat impulsant infraestructures com la travessia central ferroviària dels Pirineus per l'Aragó.
3. La millora de la permeabilitat del Pirineu amb la millora de: l'Eix del Segre, l'Eix del Llobregat, l'Eix de l'Ebre (N-230), l'Eix del Coll de Comiols, i els accessos al túnel de Somport. De les comunicacions transversals, molt especialment la N-260, l'autopista Pamplona - Lleida, els accessos al túnel de Somport, i el desdoblament de la E-9.

4. La millora de les comunicacions entre Andorra i la Seu d'Urgell.
5. La millora de les connexions ferroviàries de proximitat com les línies de Puigcerdà i la seva connexió amb Andorra per la Seu d'Urgell, la línia de la Pobla de Segur, la perllongació de la línia de Comeinges fins l'Aran, i la recuperació de la línia internacional de Canfranc.
6. La millora de les comunicacions en un doble eix: La permeabilització del Pirineu per millorar la connexió amb Europa per Navarra i la interconnexió dels corredors Mediterrani i Atlàntic tant per ferrocarril, mitjançant el corredor Navarrés d'Alta velocitat i mitjançant vies convencionals de gran capacitat .

Sobre la col·laboració interregional i la Relació Andorra - Unió Europea:

1. Afavorir l'aprofundiment de la relació entre l'Estat andorrà i la Unió Europea constatant que la millora de les vies de comunicació d'Andorra afavoreixen el trànsit entre dos Estats membres de la Unió.
2. Habilitar programes específics per complementar l'acció dels projectes Interreg.
3. Plantejar l'extensió d'aquests programes a l'Estat andorrà en el marc d'un futur acord d'associació d'Andorra amb la Unió Europea.
4. Facilitar l'intercanvi d'alumnes i la difusió de l'oferta formativa.
5. Fomentar l'ús i l'aprenentatge de les llengües comunes.

Vielha 11 d'octubre de 2003